

17.92x15.8	1	14	עמוד	מקור ראשון - כותרת	03/05/2024	90109582-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

רמי קמחי

האירוויזיון האחרון?

ניאראירופיות מכובדות כמו קנדה ואוסטרליה. גם כיום ישראל היא עדיין המדינה היחידה שאינה אירופית אך חברה בארגונים אירופיים חשובים, שהידועים שבהם, גם אם לא החשובים ביותר, הם האירוויזיון וגביע אירופה לאלופות בכדורסל.

אלא שההיסטוריה חוזרת: ישראל הצליחה קצת יותר מדי כמדינה ניאראירופית, והישגיה הכלכליים טובים יותר משל רוב מדינות אירופה. השילוב הקטלני של תרבות והינוך יהודיים, לצד היטמעות חלקית בתרבות הנוצרית, עבר גם כאן, ולכן אנטישמיות רעילה ואללימה מרימה ראש.

תהיה זו טעות לבטל זאת על הסף כגילוי קנאה בלבד: המציאות דורשת התייחסות רצינית יותר והבנה כי יש בחינוך היהודי ובתרבות היהודית יסודות שבני התרבות הנוצרית האיריר פית פשוט אינם מסוגלים לעכל, כמו העדפת פיתוחו של שיח רוחני על שמירת קוד חברתי, נימוסים והליכות שמתחזקים היררכיה פיאודלית. היסודות הללו, שנוגדים את תפיסת עולמם, משתקפים בדמויות של ישראל, וזו הסיבה האמיתית לעוינותם כלפיה. זה הרבה יותר עמוק משאלת עזה – זה בנפשם.

יש סימנים המעידים שימה טובים של יש ראל כחברה לא רשמית באיחוד האירופי, וכחבר רה מלאה בארגונים אירופיים כמו פיב"א אירופה ותחרות האירוויזיון, כבר מאחוריה. ישראל אינה גזענית כקביעתו של עודה, אך היא בהחלט איריר פוצנטרית מדי.

פרופ' רמי קמחי מלמד בבית הספר לתקשורת באוניברסיטת אריאל

התרבות והחינוך היהודיים, לצד היטמעות חלקית בתרבות הנוצרית, הוא קטלני. היהודים זינקו למרום החברות שישבו בהן, ורווקא כך העירו אנטישמיות אכזרית. זה קרה תחילה בספרד, מאות שנים אחר כך בגרמניה, וכעת בארה"ב.

ישראל היא מימוש הרעיון הצינוני, שנולד כפי תרון לאנטישמיות. בנימין זאב הרצל, בעקבות משפט דרייפוס, הגיע למסקנה שהיהודים לעולם

ישראל הצליחה קצת יותר מדי כמדינה ניאראירופית, והישגיה הכלכליים טובים. לכן אנטישמיות רעילה ואללימה מרימה ראש

לא יתקבלו באירופה כפרטים, והגה רעיון גאונות: העובדה שאירופה דוחה את היהודים כפרטים אין משמעותה שלא תקבל אותם כישות מדינית. הוא ישב וכתב את מדינת היהודים, והחל להפיץ את רעיון המדינה היהודית-אירופית, שהפכה בסופו של דבר למדינת ישראל.

הרעיון הצינוני של הקמת מדינה יהודית-איריר פית כדרך חלופית להיטמעות יהודית באירופה הנוצרית נחל הצלחה עצומה. לפני זמן קצר בלבד ישראל נחשבה למדינה ניאראירופית, שמנהלת עם היבשת קשרים טובים לא פחות ממדינות

ח"כ איימן עודה מהרשימה המשותפת נקלע לעימות עם רפי רשף בריאיון שקיים עימו לפני כמה שבועות בעניין המלחמה בעזה. עודה טען אז שאינו מבין איך הישראלים היהודים, עשינו שלום עם הגרמנים, שכמעט חיסלו את היהודים, ואילו את הפלסטינים – שלכאורה רצחו הרבה פחות יהודים – אנחנו מסרבים לקבל ולשחרר מהכיבוש. לדעת עודה, מצב זה מוכיח עד כמה הישראליים גזענים. נעזוב לרגע את ההשוואה בין הגרמנים לפלסטינים – שמופרכת ולו לנוכח העובדה שישראל וגרמניה מעולם לא היו בסכסוך טריטורי ריאלי – ונתמקד דווקא בבטן הרכה של ישראל, שעודה נגע בה בלי משים, ובסיבה שהפכה אותה נו בשנה האחרונה למצורעים בהעולם המערבי: אירופוצנטריות, ההתבטלות מול תרבות אירופה. אדם צריך לדעת מיהו, להכיר בערך עצמו ולשמור על זהותו – עצה טובה לאדם וגם לאומה כולה. תולדות האנטישמיות מלמדות שכל עוד יהודי אירופה ישבו בגטאות, טיפחו את זהותם העצמאית, עסקו בענייניהם והבדילו את עצמם מהעם שישבו בקרבם – הם לא זכו לאהבה יתרה, אבל בדרך כלל לא ניווקו ולא פגעו בהם לרעה. ההבדלה הזאת הייתה מתבקשת, שהרי התרבות היהודית שונה מהותית מהתרבות הנוצרית האירופית, ואף אנטגוניסטית לה. האנטישמיות הקולקטיבית הרעילה והאללימה הרימה ראש בעיי קר בעקבות תהליך יציאת היהודים מהגטאות וניסיונם להידמות לעמים שחיו בקרבם. יש להורות שגם הצלחתם העצומה בכך הייתה ורו לפגיעה בהם. במודרה התברר שהשילוב בין